

Jeesus riittää aina ja kaikessa

Jeesuksen viimeinen julkinen puhe on tallennettu Johanneksen evankeliumin 12. luvun loppuun.

Ymmärrän niin, että kun Jeesus piti tuon puheen, hän tiesi monien ihmisten kuulevan häntä viimeistä kertaa. Siksi hän luullakseni kokosi tähän puheeseensa kaikkein tärkeimmät asiat, jotka hän tiesi.

Tuo puhe kuuluu yhä. Siinä on ilmeisesti sanottu kaikki se, mitä Jeesus ennen muuta halusi jättää muistoksi jälkipolville. Siksi Joh. 12:44-50 on kohta, johon usein kannattaa palata ja jota kannattaa mietiskellä hiljaa ja aikaa käyttäen.

Puheessa on useita aiheita, mutta siinä toistuu uudelleen ja uudelleen yksi asia.

Se on Jeesus itse. Jeesuksen viimeisen julkisen puheen tärkein aihe on hän itse! Häntä meidän tulisi kuunnella ja katsella ja muistella ajasta aikaan, sukupolvesta toiseen, kehdosta hautaan.

Koko puhe on Raamatussa vain seitsemän jakeen mittainen. Mutta Jeesus mainitsee näissä seitsemässä jakeessa itsensä kaksikymmentäyksi kertaa. Siis kolme kertaa jokaista jaetta kohti!

Jeesus on viimeisen julkisen puheensa keskus. Jeesus on kristinuskossa tärkein. Hän ja hänen armonsa, hänen rakkautensa, hänen päämääränsä, hänen uhrikuolemansa.

Itsestäänselvyyksiä nämä ovat – ja kuitenkin niin helposti hämärään jääviä. Eikötö, ei meille ole kaiken aikaa riemullisen selvää, että Jeesus riittää ja että hänen

luokseen voi epäonnistunut kilvoittelija milloin tahansa mennä apua saamaan!

Jeesus riittää, kun omatunto herää ja muistuttaa lankeemuksista. Jeesus riittää, kun uskova ei näe itsessään muutosta parempaan.

Jeesus riittää, kun tyytymättömyys omaan kilvoitukseen valtaa mielen, kun syllisyyden ja häpeän tunteet kietoutuvat ympärille.

Jeesus riittää, kun ongelmista ei näytä olevan poispääsyä, kun oma menneisyys heittää varjonsa nykyisyyteen, kun luonteen särvät tai muut ominaisuudet masentavat, kun voimien loppuminen estää sen työn, mitä ennen teki, kun sairaus luo epävarmuutta ja huolta elämään, kun kuoleman varjo alkaa langeta elämän iltaan tai kun rajan ylitys ja sen takana oleva tuntematon huolettaa.

Jeesus on kyllin. Hänen olemassaolonsa riittää uskovalle. Elämässä ja kuolemassa. Lankeemuksissa ja armossa. Aina ja kaikkialla. Tänäinkin, tässä ja nyt.

”Jos en voi riemuin laulaa kiitoskielin, ja ylistellen käydä vastahas, mä sulle murheen voinhan itkumielin, vuodattaa, kerjäten sun katsettas.”

Niin se on. Jeesus riittää. Riittää, että hän on onnistunut. Sillä hän on Vapahtaja.

*Per-Olof Malk
(Ote kirjasta Suurinta
on anteeksiantamus, 1992)*

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 3

3. vsk

15.6.2006

Jos sanoma rististä syrjäytetään sotkeudutaan heti sivuseikkoihin

Mitä selkeämmin ja kirikkaammin evankeliumia julistetaan, sitä enemmän se saa liikkeelle vastustavia voimia, joiden taholta kristinuskon keskeisin sanoma leimataan pahenukseksi ja hullutukseksi.

Kristinuskoa kyllä voidaan julistaa niinkin, ettei korosteta sen perustavaa tosiasiaa, Kristuksen sovitustyötä ristillä tai se koetetaan selittää järjellä tajuttavaksi.

Kuitenkin ristin saarna on sellainen, ettei se salli mitään tinkimistä eikä miedonnusta. Sen on annettava olla sinä mitä se on: jyrkässä, pahennusta ja loukkausta herättävässä muodossaan. Sellaisena sillä on vaikutuksensa.

Ne, jotka ovat ”säädetty iankaikkiseen elämään” Apt. 13:48, tarttuvat ristinsanomaan kiinni ja löytävät siitä elämälleen kestävän perustuksen ja turvan. Kaikki muut siihen pahentuvat tai loukkaantuvat. Heille pysyy aina salattuna ja käsittämät-

tömänä, että muutamat voivat uskoa sellaiseen järjettömyyteen kuin sanomaan ristinnauhitusta Vapahtajasta.

Pelastuville, Jumalan ajatusten mukaan kutsutuille ihmisille muodostuu sana rististä Jumalan viisaudeksi ja voimaksi, salatuksi elämän ja virvoituksen lähteeksi.

Jos kristinuskon paradoksi ja hullutus, risti, syrjäytetään toisarvoisena, joudutaan pääasiasta eroon ja sotkeudutaan sivuseikkoihin, jotka eivät millään tavalla edistä uskoon perustuvaa Jumalan armotaloutta.

Pelastus on juuri siinä, mitä luonnollinen ihminen pitää suurimpana mielettömyytenä. Ristin hulluuteen kätkeytyvät kaikki Jumalan lahjat. Erityisesti sananjulistajan velvollisuus on niin valvoa opetustaan, ettei hän rupea lieventämään ristin pahennusta saadakseen sen luonnolliselle ihmiselle helpommin omaksuttavaksi.

Olavi Tarvainen: Salattu Jumala

Toinen valtakunnallinen

Kristus-juhla Jyväskylässä (mlk) 11.-13.8.

Ohjelma ja muut tiedot tämän lehden sivuilla 14-15. Tervetuloa!

Meerin mietteitä

Laki – evankeliumi

Nuori mies tuli uskoon amerikkalaisen The Forerunners -yhtyeen vierailun aikana Savonlinnassa. Hän alkoi tutkia Raamatua. Sieltä löytyi paljon hyviä elämänohjeita.

Vuosien kuluessa alkoi mieltä kalvaa ajatus, etteivät nämä ohjeet toimi hänen elämässään. Viimeinen pisara oli, kun hän huomasi Raamatusta sanat: ”Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.” Matt. 5:48.

Tähän ristiriitaan täytyy olla joku selitys tai koko juttu on parasta hylätä ja elää, miten vain parhaaksi näkee.

Hänen kohdallaan koitui siunaukseksi ohjautua paljon kokeneen ja kärsineen papin raamattuluennonille. Kuukausien kuluessa alkoi jutun juoni paljastua. Jumala on todella Pyhä Jumala, joka ei katso sormien läpi pienintäkään syntiä. Kymmenen käskyn laki on edelleen voimassa, jopa Jeesus tiukensi lakia sanomalla, että väärät ajatuksetkin ovat syntiä.

Me olemme siis omine ponnisteluinemme täysin mahdottomassa tilanteessa. Olemme tuomittuja ja iankaikisen kadotuksen ansainneita.

Mutta juuri tähän tilanteeseen tulee kirkas ja vapauttava evankeliumi. Jeesus on täyttänyt lain täydellisesti. Hän eli synnittömän elämän. Hän kuoli ristillä meidän syntiemme takia, niin ettei Jumalan viha kohtaa meitä, jotka uskomme Jeesukseen.

Ajellessamme Kanadan valtateitä kuuntelimme kasetilta tuon saman papin raamattuluentoja. Iloitsimme selkeästä lain ja evankeliumin julistuksesta ja opetuksesta. Meidän tulee aina muistaa, että suh-

teessamme Jumalaan toimii vain ARMO ja yksin ARMO.

Me emme voi lisätä mitään Jeesukseen lunastustyöhön. Sen sijaan suhteessa lähimmäisiimme voisimme hiukan terästäytyä. Vaikkapa Paavalin ohje efesolaisille on tärkeä:

”Minä, joka olen Herran vuoksi vankina, kehotan teitä siis elämään saamanne kutsun arvoisesti, aina nöyrinä, lempeinä ja kärsivällisinä. Auttakoon rakkaus teitä tulemaan toimeen keskenänne.” Ef. 4:1-2.

Vaikea, ellei mahdoton käsky täytettäväksi. Meidän tulee pitää mielessä, että laki ajaa meitä Jeesuksen luo. Meidän ei tule masentua epäonnistumisistamme, vaan entistä ahkerammin kääntyä Jeesuksen puoleen armoa pyytämään.

Me olemme riippuvaisia Jeesuksesta. Paavali sanoo: ”Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto.” Fil. 1:21. Ankarissa koettelemuksissa ja Jumalan koulussa Paavali oli oppinut turvaamaan Vapahtajaansa.

Rukous vuosisatojen takaa:

*”Ristisi olkoon voimani,
se olkoon matkasauvani,
veresi sielun puhdistus
ja heikon uskon uudistus.*

*Näin kätke, Jeesus, minutkin
turviisi pyhiin haavoihin,
kun kätkee lintu poikansa
ja niitä suojaa vaaroissa.”*

Kiitos Jeesukselle!

Meeri Auramo

Lasten ohjelma Kristus-juhlassa

Lapsille järjestetään oma ohjelma Kristus-juhlan aikana seuraavasti:

- ◆ lauantaina 12.8. klo 9-12 ja 14.30-17.00 sekä
- ◆ sunnuntaina 13.8. klo 10-12 ja 13-15.30.

Lasten ohjelmasta vastaa Helvi Lahtinen avustajineen. Lasten ohjelma on maksuton.

Majoitus

Yöpyminen Vesalan kurssi- ja leirikeskusten majoitustiloissa. 2 hengen huoneissa hinta on 29 euroa h/ vrk. Suuremmissa huoneissa edullisempaa. Hintaan sisältyvät liinavaatteet ja aamiaiset. **Huonevaraus on tehtävä etukäteen. Puhelinnumero alla.**

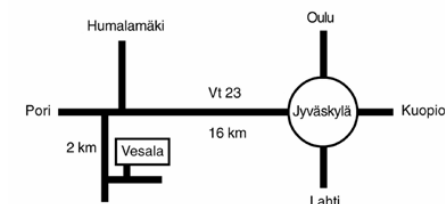
Ruokailut

Ruokailuhinnat: Aamiaiset 6 €, lounas 8 €, kahvi 3 €, päivällinen 8 €, iltapala 6 €. Erityisruokavaliot tulee ilmoittaa etukäteen.

Ruokailijoiden määrän arvioimiseksi kaikkien tulijoiden ennakoilmoittautuminen on suotava. Puhelinnumero alla.

Ilmoittautuminen

Majoitusvaraukset ja ennakoilmoittautumiset **4.8.2006 mennessä** Evankeliumin Opintoyhdistyksen toimistoon, puh. (019) 41 42 43 (arkisin klo 10-14) tai sähköpostitse os. evank@evank.org.

Ajo-ohje

Vesala sijaitsee Jyväskylän maalaiskunnassa n. 15 km Jyväskylän keskustasta valtatie 23 Pori – Keuruu -suuntaan.

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet: www.evank.org

webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

Opetus- ja sielunhoitotyön yhteyshenkilöt:

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vevawri@tiscali.fi

Pankit / tuki työlle:

Handelsbanken 313130-1171701

Sampo 800015-70994146

Lammin Säästöpankki 426012-268782

Armo riittää

3. vuosikerta

Lehti on maksuton.

Ilmestyy noin 8 viikon välein.

Julkaisija:

Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea
Adobe pdf-muodossa osoitteessa
www.evank.org

Painovuosi: 2006

Toinen valtakunnallinen
Kristus-juhla
 Jyväskylässä 11.-13.8.2006

Teema: "Risti vain, risti vain"

Tulitpa Oulun, Joensuun, Kuopion, Vaasan, Porin, Tampereen tai etelän suunnalta, "kaikki tiet" vievät taas elokuussa Jyväskylään. **Kokouspaikka:** Vesalan kurssi- ja leirikeskus Jyväskylän maalaiskunnassa, Vesankajärven rannalla noin 15 km Jyväskylän keskustasta Porin suuntaan (ks. ajo-ohje oikealla alhaalla). Osoite: Vesalantie 136.

Perjantai 11.8.

- 16.00 "Risti vain, risti vain". Johdanto viikonvaihteeseen. Mauri Tervonen, Per-Olof Malk
- 17.00 Ruokailu
- 18.00 Kristus on avannut meille pääsyn tähän armoon" Room. 5:2. Muutamat ystävät kertovat, kamppailuistaan lain alta ja harhan piiristä Kristuksen armoon. Kokemuksiaan ja löytöjään jakavat Jouko Nieminen, Riina Saastamoinen ja Krista Lehtinen. Illan sana: Uhattu risti, Paavo Lievonen.

Lauantai 12.8.

- 8.00 Aamiainen
- 9.00 Evankeliumi ja elämä. Per-Olof Malk
- 10.30 "Ristin luona kiusatulla turvapaikka on." Matti Pyykkönen
- 12.00 Lounas
- 13.00 Yksi ainoa Tie vai monta tietä? Ceta Lehtniemi
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Yhteinen kristillinen perintömme. Olavi Peltola
- 15.30 Paneelikeskustelu päivän aiheista Juhani Aitomaa, Päivi Clay, Olavi Peltola, Pauli Koskinen, Jaakko Pirttiaho
- 17.00 Iltaruoka
- 18.30 Pietari – ja me – Jeesuksen hoidossa. Paavo Suihkonen. Suihkonen keskustelee hoitavista sanoista myös Helvi ja Tauno Lahtisen kanssa. – Laulamme yhdessä.

Sunnuntai 13.8.

- 08.30 Aamiainen Hiljentymistä yksin ja ryhmissä
- 10.00 Sunnuntaiaamu Jumalan sanan ääressä. Olavi Peltola
- 12.00 Lounas
- 13.00 Ristin periaate: Heikkoudessa täydellistyvä voima. Per-Olof Malk
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Usko ja epäily. Paavo Suihkonen
- 15.30 Jumalan kansan Kristus-juhla. Juhani Aitomaa, Paavo Lievonen, Hannu Väisänen, Trio Keskenkasvuiset.
- 17.00 Lähtöruoka ja kahvi

Trio Keskenkasvuiset, Sointukannelryhmä sekä Aarno & Heikki. Yhteislaulumoniste.

Järjestäjät: Evankeliumin Opintoyhdistys ry sekä Yhteistyöryhmä

Pääkirjoitus

Risti vain, risti vain

Nykyään arvostellaan kirkkoa, sen päätöksentekijöitä heidän linjauksistaan, pappeja heidän saarnoistaan ja paljon muuta melko usein. Tampereella kirkon johtotaso tutkii yhden papin oppeja. Nykyään myös vapaiden suuntien sisällä kuohuu ja monien seurakuntien johtajat ja julistajat ovat kritiikin kohteita.

Jumalan kansa on hämmentynyt ja hajaannusta on paljon. Yhtenäisyyttä ei kristikunnassa koskaan ole ollut, mutta nyt eletään jälleen sellaista sekavaa aikaa, jota voisi kuvata Tuomarien kirjan 17. luvun sanoin: "Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki sitä, mikä hänen omasta mielestään oli oikein."

Uskonpuhdistuksen aikoina hämmennyneelle kristikansalle ja kirkkojen työntekijöille muotoiltiin lyhyt mutta erinomaisen luotettava "mittapuu" erilaisten oppien ja ilmiöiden arvioimista varten.

Latinaksi tämä "mittapuu" kuului: *Crux probat omnia* eli "Risti tutkii kaikki". Risti erottaa oleellisen ja epäoleellisen, se torjuu väärän ja hyväksyy oikean ja se johtaa selvytyteen.

Risti on niin tärkeä, että vaikka Jumalan teoista jätettäisiin pois kaikki muu paitsi Kristuksen risti ja se, mikä siihen tarvittiin, niin meillä olisi edelleen jäljellä täysi pelastuksen toivo. Mutta jos säilyttäisimme Jumalan teoista kaiken paitsi Kristuksen ristin, meillä ei olisi mitään toivoa iankaikkisesta elämästä.

Missä risti puuttuu tai missä se on vain sivuosassa, siellä ei ole kristillisyyttäkään, sillä ainoastaan Kristuksen risti tekee kristinuskosta kristillisen. Missä risti on julistuksen pääasia ja uskon ytimessä, siellä on

kristillisyyttä, vaikka paljon muuta sitten puuttuisi.

Tarkatkaamme siksi, mitä eri kirkot ja seurakunnat ja yhteisöt korostavat? Mitä paikkakunnilla asuvat ja eri paikkakunnilla kiertävät opettajat korostavat?

Jääkö julistajan kuulemisen jälkeen voimakkaimpana mieleen Jumalan suuret pelastusteot (niin kuin ensimmäisenä heluntaina Pietarin saarnattua)?

Jääkö mieleen lunastushintamme suuruus ja sijaisuhrin merkitys? Jääkö ennen muuta mieleen "risti vain, risti vain" eli Kristuksen kärsimys, se, että hän kantoi meidän syntimme ristinpuuhun, se, että Jumala heitti kaikki meidän syntivelkamme Hänen päälleen, jotta olisi olemassa syntien anteeksiantamus, jumalattoman vanhurskauttaminen, rauha Jumalan kanssa? Jääkö mieleen opetus siitä, että meidät on sovitettu, Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa kaikesta synnistä?

Vai jäävätkö mieleemme tähän elämään liittyvät asiat: Jeesuksen pikainen paluu, sairaiden paraneminen, virkakasvitys, Jumalan rangaistuksen uhka syntisen kansamme yllä, armolahjojen tarpeellisuus, tulossa olevat maanjäristykset ja kulkutaudit ja ohjeet siitä, miten meidän tulee kristittyinä elää?

Juuri rististä käsin myös meidän tulisi katsoa ympärillemme ja arvioida aikaamme.

Me kaipaamme turvaa, luotettavaa opetusta, sielujemme pelastusta. Kristuksen risti antaa sen, mutta "risti vain, risti vain" – ei mikään muu.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Jeesus kutsuu luokseen kaikkia

Kuinka ihmeellinen onkaan Jeesuksen Kristuksen kutsu, joka kuuluu minullekin! Sehän on kutsu kaikille työn ja kuormien uuvuttamille – ja sitä uupumusta kyllä riittää. Toki minäkin kuulun ”kaikkien” joukkoon. Näinhän Jeesus tänäänkin kutsuu: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt 11:28, KR 92).

Kutsun esittäjä Jeesus Kristus ei ole kuka tahansa. Hän on kaikkivaltiaan ja iankaikkisen Jumalan Poika, joka saattoi sanoa: ”Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni” (Matt 11:27). Hänen kutsunsa takana on siis Jumalan arvovalta ja mahti. Kaikki on hänen hallussaan ja hän voi kaiken. Juuri tämän Job oli monien vaikeiden taistelujen jälkeen oppinut ymmärtämään Herrasta: ”Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdoton sinun toteuttaa” (Job 42:2).

Minä, ihmisparha, työn ja kuormien uuvuttamana, kysyn: Onko sinun vallassasi todella kaikki myös minun elämässäni? Onko varmasti kaikki, mikä tapahtuu, sinun suunnitelmiesi mukaista? Elämässäni on niin paljon kaoottista ja sekavaa enkä koe saavuttaneeni lepoa. Onko niin, etten osaa ottaa vastaan sitä lepoa, jonka sinä Herra haluat antaa?

Psalmiin rukoilijat olivat usein työnsä ja kuormiensa uuvuttamia ja tunnustivat avoimesti, että Herra oli antanut heidän kokea paljon ahdistusta ja onnettomuutta (Ps 71:20). Mutta kaikissa elämänsä tilanteissa he olivat oppineet sanomaan: ”Herra, sinuun minä turvaan. Älä milloinkaan hylkää minua. Sinä olet vanhurskas,

pelasta minut, vapahda minut! Kuule minun pyyntöni ja auta minua. Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta. Sinä, joka tahdot pelastaa minut, sinä olet minun kallioni ja vuorilinnani” (Ps 71:1-3). Vanha käännös vielä korostaa: ”Ole minulle kallio, jolla saan asua ja jonne aina saan mennä.”

Tuo yksi sana *aina* on tarpeellinen. Onhan suurenmoista, että voin paeta joka tilanteessa Kristuksen turviin. Hän ottaa aina vastaan.

Jos Jeesus Kristus on minulle tällainen kallio ja vuorilinna, se merkitsee myös sitä, että suostun olemaan täysin hänen varassaan. Kallio ja vuorilinna kannattelevat ja suojaavat vain silloin, kun olen kallion päällä tai vuorilinnan sisällä. Silloin minä itse en ole se tekijä, josta kaikki riippuu ja jonka varassa kaikki on. Olen kokonaan toisen varassa ja toisen turvissa. Silloin myös suostun Herran sanoihin: ”Kääntymällä ja pysymällä hiljaa te pelastutte, rauhallisuus ja luottamus on teidän väkevyytenne” (Jes 30:15). Uusi käännös sanoo: ”Hiljainen luottamus on teidän voimanne.” Siinä on se lepo, jonka Herra antaa.

Lepo on myös varmuutta siitä, että Herra tietään kaiken elämässäni. Hän ohjaa ja sallii kaiken. Vaikeinkin tulee hänen kädestään. Mikä minä olen määrittelemään sitä, mitä minulle pitää tapahtua. Minulle riittää vain se, että hän tietää ja ohjaa. Koska kaikki on hänen kädessään, suostun häneen vaikka joudun itkemään enkä ymmärrä, miksi näin asiat menivät!

Olavi Peltola

maan mystiikkaa? Näin on tehty Avilassa. Todellisuudessa se voi tarjota puitteet kaikkien uskontojen ja uuden aikakauden liikkeen mystisten ilmiöitten esiintymiseen samanaikaisesti yhdessä kompleksissa. Mutta voiko se tuoda jotain uutta? Ja mihin suuntaan se avaa yhteyksiä? Miten lähelle pahan voimia voi tarkoituksellisesti mennä ja välttää silti epäjumalanpalvelus?

Tällainen yliopisto voi koota mystiikkaan innostuneet ihmiset yhteen. Kirkon uskontoasiainsihteerin Pekka Y. Hiltunen on Kirkkopalvelujen sivuilla sanonut: ”Mystiikka voi kuulua siis kristityn harastuksiin siinä missä seiväshyppy, valkosipulin viljely, happipullosukellus tai kirkkohistoria ja dogmatiikka.” Hauskasti sanottu, mutta onko se niin huoletonta ja samantekevää, mihin ihminen kalliin aikansa laittaa?

Kaikki sellainen hengellisten ilmiöitten kanssa viihtyminen, mystiikka ja meditointi, joka ei millään tavoin tähtää kristillisen uskon syntymiseen tai kasvamiseen ihmisissä, voi olla johtamassa ihmisiä harhaan. Lisäksi tarjonta on nykyisin uskomattoman kirjavaa uuden henkisyyden markkinoilla. Nimitys on usein hyvin kristillistä, vaikka on kyse selkeästä harhapolusta. Alkuvuodesta 2006 Hiljaisuuden Ystävien omilla retriittisivuillakin oli uuden henkisyyden eli New Agen piiriin lukeutuvia ilmoituksia.

Raittiuteen tulisi pyrkiä

On valitettavaa, että tämä arvioiminen tapahtuu kuin ulkoa päin. Minä olen joutunut lukemaan kirjallisuutta ja tutkimaan asioita internetin kautta. Eihän tämä ole ideaalinen tilanne. Hengellisiä ilmiöitä tulisi arvioida aina reaaliajassa ja -paikassa. Nyt näyttää siltä, että monen liikkeen sisällä syntyy sokeutta nähdä epäraittiutta. Näin arviointia tai raamatullista henkien erottelua ei juuri tehdä.

Hiljaisuuden liike, siinä muodossaan

kun se lähti liikkeelle, olisi voinut muodostua myös itselleni rakkaaksi asiaksi. Se nivoutui kuitenkin voimakkaasti katolisuuteen ja ekumeniaan. Myös ajan hengen mukainen meditaatiokäsite ja mystiikan harrastus ovat liikkeelle jo tunnusomaista.

Tarvitsemme tänä aikana aivan erityisesti uskollisuutta Jumalan Sanalle. Sen lisäksi yksikään meistä ei voi säilyttää sisäistä rauhaansa ellei löydä hiljaista aikaa lepoon ja rukoukseen. Uskovien yhteys on jokaiselle tärkeä asia. Tämä aika on erityisen sekava. Nyt tarvitsemme raittiita selkeitä kirjoituksia pelastukselle keskeisistä kysymyksistä. Lisäksi hengellisten isien ja äitien tarve on kiistaton. Autetaan toisiamme matkalla, jotta emme väsy kesken.

Onko sinulla vanhoja äänitteitä tai kirjoja?

Kokoamme talteen 1900-luvun julistajien puheäänitteitä. Kasvavaan äänitearkistoomme otamme kiitollisina vastaan lahjoituksina ääninauhoja, joihin on liitetty tieto puhujasta ja hänen aiheestaan sekä äänitysajankohta ja paikka (mikäli se tiedetään). Otamme vastaan sekä kelanauhoja että kasetteja.

Kokoamme myös viime vuosisatojen julistajien ja opettajien kirjoja. Vanhojen julistajien kirjastoon otamme mielellämme vastaan kirjalahjoituksia. Erityistapauksissa saatamme myös ostaa kirjoja.

Äänitteiden ja kirjojen kokoamisen tarkoituksena on saada kerätyksi talteen mahdollisimman paljon siitä opetuksesta ja julistuksesta, jonka turvin uskovat elivät ennen meitä. Toinen tavoite on tehdä myöhemmin osasta koottua aineistoa CD-kopioita, joita voidaan lainata kiinnostuneille. Samoin voidaan loppunmyytyjä hyviä kirjoja tulevaisuudessa kaukolainata ystäville.

Evankeliumin Opintoyhdistys ry
PL 17, 05831 Hyvinkää
Puh. (019) 41 42 43

ihmeitten kannalta tärkein dogmi on ehkä vuodelta 1950 dogmi neitsyt Marian tai vaaseenastumisesta.

CCC 966: ”Herra otti Tahrattoman Neitsyen, joka oli säilynyt vapaana perisynnin tahroilta, hänen maallisen elämän päättyessä, ylös taivaalliseen kirkkauteen ruumiineen ja sieluineen ja korotti hänet kaiken olevaisen kuningattareksi, jotta hän olisi täysin Poikansa kaltainen, joka on herrojen Herra ja synnin ja kuoleman voittaja. Siunatun Neitsyen taivaaseen ottaminen merkitsee erityistä osallisuutta hänen Poikansa ylösnousemukseen ja enteilee muiden kristittyjen ylösnousemusta.”

Taivaan Kuningattaren ilmestyksiä

Tällainen Taivaan Kuningatar Maria on rinnastettavissa täysin Uuden henkisyyden ylösnouseisiin ”mestareihin”. Tässä yhteydessä voidaan unohtaa se seikka, minkä verran katolinen kirkko on muuttunut Lutherin ajan jälkeen ja mihin suuntaan. Puhumme katolisista ilmestyksistä nykyajassa.

Esimerkkejä katolisen Marian sanomasta:

Medjugorje, Kroatia 1992: ”Minä rakastan teitä äidillisellä rakkaudella ja kutsun teitä avautumaan täydellisesti minulle niin, että minä teidän jokaisen kautta voisin kääntää ja pelastaa maailman, jossa on paljon syntiä ja monia pahoja asioita.”

Hruskiv, Ukraina 1987: ”Muistakaa, että ruusukkorukous varjelee ihmiskunnan synniltä ja tuholta.”

Naju, Etelä-Korea 1991: ”Kaikki maailman lapset tulevat pian tietämään, että minä olen kaiken armon välittäjä.”

Erittäin katolisissa perinteisissä yhteyksissä tämä ilmestyvä ylösnoussut Maria tukee katolisen kirkon dogmeja. Katolisten karismaattikkojen piirissä oppi on jo hieman toinen. New Agen piirissä Maria puhuu ilmestyksissään katolisen uskon

värittämää Uuden Aikakauden sanomaa. Marian ilmestysliike on yhä kasvamassa ja monimuotoistumassa.

Täytyy kysyä, onko tällä katolisella-kaan Maria-hahmolla mitään tekemistä Raamatun Marian kanssa. Ei varmasti ole. Raamatun Maria oli tavallinen ihminen alusta loppuun. Hänen tehtävänsä Vapah-tajan äitinä oli hyvin erityinen. Saamme arvostaa ja muistaa häntä. Hänelle ei ole syytä keksiä arvonimiä eikä antaa palvon-taa.

Raamatun mukaan emme saa olla yhteydessä vainajiin emmekä enkelioilentoihin. Se on alue, joka ei kuulu ihmiselle. Sen sijaan Jumala antaa kyllä omilleen myös ilmestyksiä, mutta ne ovat täysin sopusoinnussa Raamatun kanssa. Saamme tyytyä tähän. Se riitti viisaille varhaisille kirkkoisillemmekin. Jumala itse lähettää myös enkelinsä varjelemaan meitä kaikilla teillämme.

Suosittelisitko seurakunnassasi meditointia ja mystiikkaa?

Kirkkojen ekumenian kehitys ja Hiljaisuuden liike on ollut jossain mielessä esteenä terveelle raamatulliselle hengellisten ilmiöitten arvostelulle viime vuosikymmeninä. Myös tämä aika on sellainen, että rakkautellisuus ja moniarvoisuus tekevät raamatullisesta henkien arvioimisesta hyvin vaikeaa. Tieteellinen tutkimus olisi kenties kaikkien sallima tapa analysoida myös nämä henkivallan ilmiöt?

Fysiologisilla mittauksilla tai haastatteluin voitaisiin päätyä siihen, että esimerkiksi meditoinnit, jooga tai retriitit rauhoittavat ihmistä. Varmasti vauhdin hiljentäminen ja säännöllinen paikalleen asettuminen näkyy tavalla ja toisella fyysisenäkin hyvänä. Tämä ei kertoisi kuitenkaan mitään tärkeimmästä asiasta eli siitä, mitä ihmisessä hengellisesti tapahtuu.

Ehkä olisi hyvä perustaa yliopisto tutki-

Jeesuksen suhde syntiseen

Kun Herramme kuvaa syntistä vertauksillaan Luukkaan evankeliumin 15. luvussa, hän kertoo kuolleesta ja sellaisesta, jolla ei ole ymmärrystä ja sellaisesta, joka on kadotettu. Tällaisiahan olivat hopearaha, kadonnut lammas ja kadotettu tuhlaajapoika.

Jeesuksen mainitessa tuhlaajapojan huomiomme kiinnittyy siihen, ettei hän mainitse ainoatakaan sanaa pojan synneistä, vaan hän puhuu pojan kadotetusta tilastaan.

Jeesus ei kerro isän sanoneen: Tämä minun poikani ylenkatsoi minut, mutta minä olen antanut hänelle anteeksi. Sen sijaan isä sanoi: ”Minun poikani oli kuollut mutta heräsi eloon, hän oli kadoksissa (kadotettu), mutta nyt hän on löytynyt... syökäämme ja iloitkaamme.”

Tässä näen sen suuren ja ratkaisevan tärkeän sanoman, jota myös apostoli Paavali julisti: ”Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan... ja hän uskoi meille sovituksen sanan.”

Herra itse sanoo tämän näin: ”Ilmaiseksi teidät myytiin orjuuteen, ja ilman rahaa teidät myös lunastetaan vapaiksi.” Paavali kirjoitti: ”Niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuus teki kaikista syntisiä, niin yhden kuuliaisuus tekee kaikista vanhurskaita.” ”Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, kun olimme hänen vihollisiaan.”

Nyt ymmärrän mitä Paavali julisti, kun hän kirjoitti, että kaikki varoitukset, kaikki vaatimukset ja kaikki tuomiot, lyhyesti sanottuna ”kaikki se, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä”. Näin hän sanoi, jotta laki olisi meille kasvattaja,

joka ohjaa meidät Kristuksen luokse, niin että meidät voidaan ”vanhurskauttaa uskon kautta”.

Sen jälkeen kun Herra oli ”heittänyt kaikki meidän syntivelkamme hänen päälle”, sen jälkeen kun Jumalan Poika oli ”syntynyt lain alaiseksi” meidän puolestamme ja vuodattanut verensä syntien anteeksi antamiseksi, sen jälkeen taivaassa tai maan päällä ei ole mitään muuta, mihin Jumala katsoo kuin Poikansa kuuliaisuuteen.

Tässä on koko se salaisuus, minkä tähden Jumala niin armollisesti ottaa vastaan arvottomimmat, kadotetut tuhlaajalapsen ja iloitsee heistä. Sillä kukaan ei osaa antaa kunniaa Pojalle niin kuin köyhät syntiset, joilla ei ole mitään muuta kuin syntiä ja häpeää.

Siksi Herra sanoi kaikkein hengellisimmille: ”Publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.” Ja vielä: ”Monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi.”

Niin ihmeellisellä tavalla Jumalan valtakunnassa tuomitaan. Luther sanoo: ”Monet elävät hurskaina taivaan portille saakka, mutta päätyvät helvettiin. Ja monet elävät syntisinä ja kelvottomina helvetin portille saakka, mutta pääsevät lopulta taivaaseen.”

Tämä majesteettinen, merkillinen hallintatapa, tämä ihmeellinen, ankara ja vaikeasti ymmärrettävissä oleva oikeuskäytäntö vallitsee Jumalan valtakunnassa. Jos siis tahdot selvittää Jumalan edessä niin pidä tarkka huoli siitä, ettet sinä tuo esille jotakin omaa kelvollisuutta hänelle. Sillä Jumala on kuluttavainen tuli.

*C.O. Rosenius
(Suom. POM)*

Kaksi tietä – kaksi ”evankeliumia”

1/2

Kristinopissa opetetaan, että on vain yksi tie Jumalan valtakuntaan. Tämä on kuitenkin vain osatotuus, ja se voi estää koko evankeliumin ymmärtämisen. Raamatun mukaan teitä on kaksi.

Meitä saattaa hämmentää se, että Jeesuskin opetti aikalaisilleen myös lain tietä. Se tie on Jumalan tahdon täydellisen noudattamisen tie.

Vuorisaarnassa Jeesus opettaa: ”Ellei vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan” (Matt. 5:20). Tätä Jeesuksen fariseuksista antamaa kuvaa on kautta aikain tulkittu perin virheellisesti.

Puutteellisen farisealaisuuden tuntemisen ansiosta saatamme kuvitella heidät niin huonoiksi lain noudattajiksi, että luulemme selviävämme tästä vaatimuksesta — onhan Jumala meidän kanssamme!

Tosiasiaa kristittyjen joukosta ei löytyne montakaan niin antaumuksellista Jumalan palvelijaa kuin juuri fariseukset.

Tästä riittänee todisteeksi Luukkaan 18. luvussa oleva kertomus fariseuksesta ja publikaanista temppelissä. Fariseus luetteli siinä tosiasioita itsestään, eikä Jeesus sanallakaan vihjannut, etteikö fariseus puhuisi totta.

Toki fariseuksissakin oli parempia ja huonompia kuten meissä muissakin ihmisissä. Kuitenkin keskivertofariseuskin olisi esikuvallinen nykyajan kristittyjen joukossa, jossa häntä pidettäisiin malliuskovaisena.

Mutta Jeesus ei tyydy edes siihen, että hänen seuraajansa vanhurskauden tulisi

olla paljon suurempi kuin fariseusten ja kirjanoppineiden. Hän asettaa riman vieläkin korkeammalle: ”Olkaa siis te täydelliset niin kuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on!” (Matt. 5:48.)

Jos olemme rehellisiä, joudumme jokaisen toteamaan, että ”TÄMÄ ON MAHDOTONTA!”

Juuri tämän havainnon johdosta monet uskovat ovat tehneet oman sovelluksensa täydellisyyden vaatimuksesta. He ovat laittaneet riman alemmaksi ja soveltaneet ajatusta siten, että ihminen täyttää sen osan, mihin hän pystyy ja Jumala täyttää loput. Ajatellaan, että kun ihminen tekee parhaansa, se riittää.

Näin asia on saatu näyttämään yksinkertaiselta, ymmärrettävältä ja jopa siedettävältä.

Molemmat tiet hämärtyvät

Tästä on ollut seurauksena se, että niin laki kuin evankeliumi ovat hämärtyneet. Laki on menettänyt hirmuisuutensa ja armo ihanuutensa.

Matteus 19:16-26 kertoo meille rikkaasta nuorukaisesta, joka kertoi noudattaneensa kaikkia käskyjä – jopa käskyä ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”.

Mutta tämäkään ei riittänyt Jeesukselle. Lisäksi nuoren miehen olisi pitänyt myydä omaisuutensa ja jakaa köyhille.

Tämä oli miehelle liikaa ja hän meni pois murheellisena. Mitä Jeesus todella tarkoitti?

Mitä olisi tapahtunut, jos nuori mies ei olisikaan lähtenyt Jeesuksen luota, vaan

tavallisessa meditaatioon eri yhteyksissä tarkoittaa ihmisten tavallisessa ajattelussa mitä meditointia hyvänsä. Se tapahtuu tavallisesti ilman niin olennaista Jumalan yhteyttä.

Viestejä henkimaailmasta

Nykyisin monet välittävät viestejä eri ”mestareilta” tai enkeliolennoilta. Hyvin moni Suomessakin uskoo, että Uusi Aikakausi on lähellä. New Age -hengellisyydessä markkinoidaan huolehti, että Kristustietoisuus ei ole sidoksissa mihinkään uskontoon. Heidän kanavojillaan on työtovereina ”Ylösnousseet Mestarit”. Jeesus ja Äiti Maria hänen kaksoisliekkinään ovat eräitä ilmestyviä henkimaailman valheellisia hahmoja.

Mutta onko tämä vain tämän ajan ilmiö? Eivätkö ilmestykset kuulu kaikkiin uskontoihin siinä kuin uuteen henkisyteenkin? Myös kristillisen kirkon sisällä on vastaanotettu mitä erikoisimpia ilmentyksiä kaikkina aikoina.

Useissa näissä ihmisen sisältä tai ulkopuolelta henkimaailmasta tulleissa sanomissa kehoitetaan rakkauteen tai rauhaan. Nyt Uuden Aikakauden ”mestarit” varottavat myös katastrofeista.

Välillä niissä ilmaistaan jonkin uskonnon arvoja. Yleensä on tyypillistä, että arvot ovat sen kirkon tai aatemaailman mukaisia, mitä vastaanottaja itse edustaa.

Arvioinnin merkityksestä

Kristillisen kirkon alkuaikoina kirkko itse arvioi aktiivisesti sen piirissä esiintyneitä ilmestyksiä ja liikkeitä. Arvioinnin perustaksi oli jo silloin muodostunut ja uskon perustaksi hyväksytty Raamattu. Kirkon johtohenkilöt kokoonuivat yhteen ja näissä kirkon kokouksissa määriteltiin uskon sisältö. Uskontunnustukset syntyivät harhaoppien ja väärin ilmestysten puristuksessa.

Arvioimisen kristillinen perinne häipyi

jonnekin historian kulun aikana. Vain yksittäiset Sanan ja rukouksen ihmiset, kyllin vahvat uudistajat, jäivät historiaan usein jo itse kirkonkin arvioijina.

Olen miettinyt paljon, mistä on kyse esimerkiksi katolisen kirkon ilmestyksissä. Askeesi ja meditointi liittyen voimakkaaseen vihkiytymiseen neitsyt Mariaan ja pyhimysten palvonta saivat aikaan erikoisia ilmentymiä. Nämä ilmestykset kulkivat yhtä matkaa kirkon oppien mukana. Ne tukevat toisiaan yhä vieläkin.

On aivan selvää, että nämä ilmestykset eivät edes pääsääntöisesti ole Raamatun sanoman mukaisia. Siitä huolimatta on suuri joukko patsaita, luostareita, lähteitä, kirkkoja ym. pyhiinvaelluspaikkoja perustettu ilmestyspaikoille. Miten tällaisessa vaiheessa voisi enää tehdä arvioita ilman, että se olisi hyökkäystä katolista ja ortodoksista kirkkoa kohtaan. Voiko näitä arvioida ilman, että luterilainen kirkko tai hiljaisuuden liike kokee sen kohdistuvan itseensä?

Hiljaisuuden liikkeen ja katolisuuden kritiikkiä

Hiljaisuuden alkuaan raittiina alkanut liike on Suomessa mennyt siihen katolisuuden ansaan, että se hyväksyy sen, minkä katolinen kirkko on kanonisoinut tai korottanut pyhimykseksi tai missä se on antanut henkilölle kirkon opettajan arvon.

Lutherista yritetään naivisti tehdä katolisen kirkon poika (viittaus kirjaan ”Kirkon poika: Martti Luther tänään”). Minusta olisi huomattavasti tärkeämpää yrittää vieläkin arvioida Raamattuun verraten katolisen ja ortodoksisen kirkon oppeja ja erityisesti myös ilmiöitä, ilmestyksiä ja ihmeitä. Voisi lähteä liikkeelle lopupäästä eli tämänhetkisestä tilanteesta.

Pohjaksi ajatuksilleni mainitsen, että 1800-luvun tärkeimmät katoliset opit ovat Marian tahrattoman sikiämisen ja paavin erehtymättömyyden dogmit. Ilmestysten ja

Hiljaisuuden liikkeen kriittinen arvio

Monet viisaat ikuiset ajatukset ovat syntyneet hiljaisuudessa. Aina on ollut ihmisiä, jotka ovat pyrkineet kuulemaan Jumalaa tai kaivanneet Häntä poikkeavan paljon. Moni on ollut valmis jättämään tavallisen elämän ja vetäytynyt erämaahan tai luostariin.

He ovat tahtoneet vaientaa muut äänet ympäriltään, jotta usein intohimoksi asti kohonnut halu kuulla Jumalan puhetta voisi toteutua. Hiljaisuuden paikka saattoi olla erämaa, luostari, temppele tai yhtä hyvin suomalainen järvimaisema.

Kristittyjen pyhä kirja Raamattu ei ole edes pääsääntöisesti syntynyt hiljaisuuteen vetäytyneitten ihmisten kirjoituksista. Raamattu pohjautuu historiaan ja miten siinä Jumala ilmestyi valitsemilleen ihmisille. Näistä ihmisistä moni oli kansan johtaja tai profeetta. Uuden testamentin puolella tämä Jumalan valitsema henkilö saattoi olla kalastaja, lääkäri tai jumaluusoppinut teltantekijä. Raamattu on siinä mielessä erityinen kirja, koska siinä ilmoitetaan, että sen lukemiseen tarvitaan Jumalan Pyhän Hengen apua.

Katolisen ja ortodoksisen kirkon sisällä on vaalittu hiljaisuuden asiaa toisin kuin esim. luterilaisessa ja helluntailaisessa kirkossa. Jostain syystä meillä työ, ahkeruus ja toiminta ovat sivuuttaneet hiljaisuuden ja mietiskelyn. Kirkkojen lähentyminen on tuonut sekä maantieteellisesti että ajallisesti etäällä olevat asiat hyvin tavoitettaviksi. Saamme syystäkin ihailla monia rauhaa henkiviä luostarimiljoitaita ja kirkkoja. On myös suuri ilo, että hengellisiä aarteita on saanut lukea äidinkielellä.

Itse olen ajatellut, että ajoittainen hiljaisuuteen vetäytyminen olisi ihanne, johon

pitäisikin pyrkiä. Kuitenkin tämän olisi tapahduttava Raamatun sanaa kunnioittaen. Siinä on toki hyvä myös olla aito siinäkin mielessä, että oma hiljentyminen ei varmasti onnistu samoissa paikoissa kuin jonkun toisen.

Hiljaisuuden suunta

Hiljaisuuden Ystävät edustaa Suomessa näkyvimmin hiljaisuuden liikettä. Se perustettiin 20 vuotta sitten. Suomen evankelisluterilaisen kirkon Kirkkopalvelut toimii sen läheisenä yhteistyökumppanina. Tässä kirjoituksessani hiljaisuuden liike tarkoittaa pääasiassa Hiljaisuuden Ystävien toimintaa.

Hiljaisuuden liikkeen keskeisinä piirteinä on kuluneen parin vuosikymmenen aikana Suomessa ollut ekumeenisuus ja kirkollisuus. Ehkä sille vasta viime vuosina on tullut uusi piirre sen liittyessä läheisesti myös uuteen henkisyysuuteen. Tosin tämä näkyy vasta kuin varoitusmerkinä.

Idän uskonnoissa ja uuden henkisyyden perinteessä meditointi on tavattoman keskeistä. Samoin yksi keskeinen asia on ihmisen jatkuvan kehityksen ajatus. Ihmisen omaan sisimpäänsä kääntyminen, mielen tyhjentyminen, usein lisättyä erilaisilla vihkimyksillä tai jonkin valo-olennon kutsumisella ei ole vaaraton tie.

On surullista, että Hiljaisuuden Ystävät on omaksunut yhdeksi toimintatavakseen meditoinnin ja siinä käytetään yleisiä meditaatioitten keinoja. Lähtökohtana on varmastikin ollut erämaaisien ja myöhempien esikuvien harjoittama mietiskely ja rukous, joka tapahtui yhteydessä Jumalaan. Silti huoleton kehottaminen meditaatioon eri yhteyksissä tarkoittaa ihmisten

olisi tunnustanut, että hänen sydämensä oli kiinni tuossa omaisuudessa ja että juuri tämä asia oli hänen syntinsä. Olisiko Jeesus käskenyt miehen häipyä? Tuskin. Jeesushan on syntisten Vapahtaja ja juuri Vapahtajaa mies tarvitsi.

Karu todellisuus

Koko ihmiskunnan historia on kertomusta siitä, kuinka se kaikin keinoin on rikkonut Jumalan lakia vastaan. Raamattu sanoo tärkeän totuuden: “-- kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.” (Room. 3:12.)

Jumala on Pyhä ja pyhyytensä tähden hän ei voi hyväksyä mitään saastaista tai epäpyhää yhteyteensä. Taivasten valtakuntaan ei pääse mitään epäpyhää (Ilm. 21:27). Sinne pääsevät vain täysin puhtaat. **Puhtauden saavuttaminen onkin ihmisen suurin kysymys.**

Ihmiskunnalla ei olisi mitään toivoa, jos Jumala olisi ilmoittanut ainoastaan lakinsa.

Toivo syntyy

Ns. pienoisevankeliumi kuuluu: “Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16). Kaiken rikkonut saa kaiken anteeksi. Tarvitaan vain yksinkertainen usko. Uskonkin Jumala antaa lahjaksi.

Pelastuksen perusta ei ole ihmisessä itsessään, ei hänen uskonnollisuudessaan tai hurskaudessaan, ei onnistuneessa vaeluksessaan, vaan Pelastajassa.

Jatkossakaan tämä ei muutu, vaan aseltelma pysyy koko ajan samana.

Niin kuin ihminen tarvitsee joka päivä ravintoa, niin hän tarvitsee myös syntien anteeksiantamista. Isä meidän rukoukses-

sakin pyydämme jokapäiväistä leipää ja samoin pyydämme syntejämme anteeksi.

Usko ihmisen mahdollisuuksiin

Kristikunnan historia osoittaa, että jatkuvasti tulee opettajia, jotka eivät usko ihmisen olevan itsessään turmeltunut.

Joku on sanonut osuvasti, ettei mitään harhaoppia ole syntynyt, ellei joku ensin ole menettänyt uskoaan ihmisen turmelukseen.

Yhä uudestaan syntyy uusia liikkeitä, joiden oppi perustuu ainakin osittain ihmisen kykyyn mitä erilaisimmin keinoin ja menetelmin päästä Jumalan mielisuusi-oon.

Tästä alkaa loputon uskovien keskinäinen kilpailu siitä, kuka on uskavaisempi kuin joku toinen, kuka antautuu Jumalalle ehyemmin kuin joku toinen, kuka tekee suurempia tekoja jne.

Seuraukset ovat surullisia, jakautumisen yhä pienempiin “tosiuskovaisten” ryhmiin kiihtyy kiihtymistään. (Ei ole mitenkään epätavallista, että tällaisesta joukosta muodostuu uusi ryhmä, joka siten aikanaan samoista syistä hajaantuu jälleen.)

Vastakohtat kärjistyvät

Kuva tarkentuu, kun Jeesus puhuu niistä, jotka omasta mielestään olivat oikeutettuja taivasten valtakuntaan.

He olivat Jeesuksen nimessä tehneet ihmeitä, mutta juuri heille Jeesus kohdistaa ankarat sanansa: “Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät” (Matt. 7:23). Lain tekoja vaativat eivät itsekään noudata lakia.

Näitä surullisen kohtalon ihmisiä on elänyt kaikkina aikoina.

Myös Pietari kirjoittaa samasta asiasta: ”Mutta myös valheprofeettoja oli kan-

san seassa, niin kuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhapolpeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku” (2. Piet. 2:1-3).

Ajankohtainen aihe

Jos aihe oli vakava Pietarin ja Paavalin aikana, niin vielä monin kerroin vakavampi se on tänä aikana, jolloin monenlaiset opit ja virtaukset vetävät mukaansa tuhansia kristittyjä.

Paavali kirjoittaa: ”Sillä semmoiset ovat valheapostoleita, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi” (2. Kor. 11:13-15).

Edellä esiintyy kolme kertaa peräkkäin sana ”tekeytyä”. Tekeytyminen tarkoittaa sitä, että joku pyrkii esiintymään toisena mitä hän oikeasti on.

Ne, jotka tekeytyvät Kristuksen palvelijoiksi eivät ilmeisesti itsekään tiedosta, että he tekeytyvät. He uskovat tosissaan, että heillä on totuus ja että heidät on valtuutettu julistamaan tätä totuutta.

(Otteita Lapinlahden Kristus-juhlassa huhtikuussa pidetystä puheesta. Toinen osa julkaistaan lehtemme seuraavassa numerossa 4/2006)

Paavo Lievonon

Jeesus palvelee niitä, joilta pohja pettää

Pidän Matteuksen evankeliumin jakeista 14:22-31. Niissä kerrotaan miten Pietari pyrki Jeesuksen luo kävelemällä vettä pitkin.

Pietari joutui heti vaikeuksiin. Hänen itseluottamuksensa, jonka varassa hän nousi veneen laidan yli ja astui veteen, katosi ja hän vajosi.

Apu, jonka Jeesus antoi, tuli oikealla hetkellä ja se oli aivan käytännöllistä. Apu tuli oikealla hetkellä siinä mielessä, että Pietari ei ehtinyt vajota kokonaan aaltoihin.

Ja apu oli käytännöllistä: Jeesus ojensi kätensä ja pysäytti Pietarin vajoamisen.

Jeesus olisi voinut estää Pietaria vajoamasta sanomalla hänelle yhden ainoan sanan. Se olisi voinut olla: ”Älä Pietari astu veneestä minnekään.” Mutta Jeesus salli Pietarin nähdä käytännön kokemuksen kautta, ettei itseluottamus kannu. Itseluottamus on eri asia kuin usko.

Kertomus on talletettu meitä varten. Kun meillä on omat koettelemuksemme ja kun me tavalla tai toisella menetämme elämän tilanteen hallinnan ja pohjaa tuntematta vajoamme, on Jeesus lähellä niin kuin hän oli lähellä Pietaria.

Ehkä me kerran lähdimme jossakin asiassa liikkeelle omassa voimassamme, itseemme luottaen. Jeesus antoi sen tapahtua ja salli meidän epäonnistua ja odotti, kunnes me koimme vajoamisen. Näin hän tekee, että me oppisimme luottamaan hänen eikä itseemme.

Sinä hetkenä kun luottamuksemme itseemme murenee, Jeesus on siinä ja osoittaa, että hän palvelee juuri niitä, joilta pohja pettää. He jäävät täysin Jeesuksen armollisen käden varaan.

*Rosemary Griffiths
(Suom. POM)*

Lain teologia

Kristillisessä kielessä käytetään paljon sanaa ’laki’. Huolimatta sanan taajasta käytöstä kristityillä ei välttämättä ole yhtenevää käsitystä termin merkityksestä.

Sanaa laki voidaan käyttää monella tavalla. Voimme puhua sosiaalisia suhteita sääntelevästä, yhteiskunnallisesta eli säädetystä laista. Tällainen laki on tavallisesti koottu kirjoihin, joista mainittakoon Suomen Laki I, Suomen Laki II ja Euroopan Unionin Laki.

Näihin kirjoihin sisältyviä lakeja meidän on mahdollista noudattaa. Jos emme noudata yhteiskunnallista lakia, meitä saattaa kohdata seuraamus. Erilaisia seuraamuksia ovat sakko, päiväsakko ja saadun tuen takaisinperintä.

Moraalilaki

Toinen tapa puhua laista on moraalinen. Yleinen moraalilaki voidaan ilmaista esimerkiksi ajatuksella, jonka mukaan meidän tulisi kohdella muita ihmisiä päämäärinä sinänsä, ei välineen johonkin tavoitteeseemme. Moraalilaille on tunnusomaisinta sen kuvaaminen, mikä on hyvää, oikein, arvokasta ja tavoittelemisen arvoista.

Kuten yhteiskunnallista lakia, pystymme täyttämään moraalilain vaatimukset teoillamme. Mutta jos toimimme moraalistandardin vastaisesti, saatamme tuntea sen omassatunnossamme tai kuulla moitteena toiselta ihmiseltä. Moraali vetoaa järkeemme.

Laki teologisena käsitteenä

Paavali kirjoittaa roomalaiskirjeessä (3:20): ”Lain tehtävä on opettaa tuntemaan, mitä synti on.”

Kirjoittaessaan näin apostoli ei viittaa la-

kiin yhteiskunnallisessa eikä moraaliosassa mielessä. Paavali puhuu laista sen teologiassa, hengellisessä merkityksessä. Teologiassa mielessä lain tehtävä poikkeaa yhteiskunnallisesta ja moraaliosasta laista.

Yhteiskunnallisen ja moraalisen lain tähtäyspiste on hyvä elämä. Kertomalla meille, mikä on oikein, ne ohjaavat meitä yhteiskunnalliseen ja moraaliseen oikeudenmukaisuuteen: rakastamaan lähimmäisiämme yhteiskunnallisen ja moraalisen mittapuun mukaan. Mutta vaikka täyttaisimme yhteiskunnan ja moraalin vaatiman lain kokonaan, tällä ei hengellisessä mielessä ole merkitystä.

Teologiassa lailla on nimittäin toinen rooli. Vaikka teologinen laki näyttää kielellisine muotoiluineen samankaltaiselta kuin yhteiskunnallinen ja moraalinen laki (laissa näyttää olevan ohjeita, kehotuksia ja vaatimuksia), teologisessa merkityksessä laki ei ohjaa ihmisiä hyvään elämään. Lain tehtävä on osoittaa ihmisen syntiä.

Laki ja evankeliumi

Jumalan lailla on edellä lainatussa roomalaiskirjeen kohdassa tarkoitettu merkitys. Laki ei kuitenkaan ole viimeinen sana, jonka Jumala meille lausuu. Jumalan lain murtamalle ihmiselle kuuluu Jumalan viimeinen sana, armon sana: Kristus on sovitannut sinut ja sinun syntisi Jumalan kasvojen edessä.

Vaikka rikomme yhteiskunnan, moraalilain ja Jumalan lain, Kristus lausuu meille armon sanansa. Joka päivä.

Markus Malk